

Dzsad panteon

Dzsiah-gat. A hagyományos út volt évezredek óta a dzsad gondolkozás meghatározója, s mellette beszélhetünk még a dervisek útjáról. A manifesztáció mindent megváltoztatott. A három dzsad isten – Dzsah, a letelepedett lakosság istene, Doldzsah, a harcosok és a virtus istene, valamint Galradzsa, a tudás, a megismerés istene – egykor szilárd rendbe rögzítette a dzsad társadalmat. A manifesztációs háború során kiderült, mindez Dzsah műve volt: A dzsaddock istenei között régi – talán a kezdet kezdetéig visszanyúló – szakadás létezett, s voltak letelepedett népeket támogató, illetve nomádokat erősítő istenek. A manifesztációig Dzsah vezette őket, aki a letelepedett közösségeket pártolta. Galradzsa azonban kihasználta Amhe-Ramun – előre látható – megjelenését, valamint Dzsah ennek folytán bekövetkezett meggyengülését, s Doldzsahal szövetségre lépve (vagy összeolvadva, ez nem látható pontosan) ő lett a dzsaddock főistene. Ehhez a dervisek útját használta fel. A Nagy Isten (ez Galradzsa új neve) már – vagy újra – nem csupán a tudásért felelős, hanem ő határozza meg az ember sorsát, útját, és hatalma van az anyagi világ egész része felett. Más istenek létét is elismeri, azonban egyelőre még nem világos, hogyan viszonyul hozzájuk. Úgy tűnik, a korábbi dzsad istenek a Nagy Isten aspektusaiként vannak jelen az új vallásban, bár a manifesztációs háború

végén még nem látható világosan, hogyan változott meg a panteon. Próféta vagy küldöttje – ki minnek tartja – a Rászil, aki megjelenésével megváltoztatta a manifesztációs háború menetét. A Rászil a Nagy Isten minden hívének az ura, a Nagy Isten ereje a világban. Az új dzsad papok, a khálifok állítólag rajta keresztül kapják misztikus hatalmukat a Nagy Istentől, akárcsak a szent harcosok, a gázik. Az előbbieket szigorú hierarchiát alkotnak, amelyben nagyobb csoportok szerint válnak szét lelki gondozókra, hivatali teendőket ellátókra, misszionáriusokra és keresőkre, az utóbbiak katonai berendezkedésben élnek. Galradzsához bárki, bármikor imádkozhat, nincs szükség templomra, hogy a Nagy Istent tiszteljék. Ugyanakkor a közösségekben végzett ima kedvesebb az egyedüli imánál, ezért a régi dzsad mecsetek továbbra is tele vannak, s az emberek imáidőben (napkelte után és a csillagok megjelenésekor) egymást keresik, hogy közösen mondják el imájukat.

?

Szerző: ismeretlen

Forrás: ismeretlen

Szerkesztette: Magyar Gergely

